

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

280.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 kwietnia 1925 r.

o rozciągnięciu na ziemię wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 lutego 1920 roku w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92).

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad ziemią wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) rozciąga się na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki, brastawski, dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski, położone na obszarze ziemi wileńskiej.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą art. 3 rozporządzenia b. Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 12, poz. 99).

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

281.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 kwietnia 1925 r.

o ustaleniu na miesiąc maj 1925 r. mnożnej dla określenia uposażenia funkcjonariuszów państwowych i wojska.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 roku o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924), zarządza się co następuje:

§ 1. Na miesiąc maj 1925 r. ustanawia się mnożną w wysokości 0,41 złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

282.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 marca 1925 r.

w sprawie wydawania z aptek środków leczniczych i określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 131 poz. 1060), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. Państw. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw z 1905 r. t. XIII), art. 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele, dzierżawcy lub odpowiedzialni kierownicy aptek publicznych i domowych z prawem sprzedaży lekarstw, winni ściśle stosować się do taksy aptekarskiej, wydawanej w drodze osobnych rozporządzeń i posiadać jeden jej egzemplarz.

§ 2. Cena lekarstwa, sporządzonego podług recepty oblicza się przez dodanie cen: za wydany materiał, za naczynie, stosownie do ich objętości i za przygotowanie lekarstwa, stosownie do taksy za prace przy recepturze. Tak samo należy obliczać w razie sporządzenia lekarstwa w zmniejszonej lub zwiększonej ilości. Na receptce należy uwidocznić ceny poszczególnych pozycji, firmę apteki i datę wydania.

Cena sprzedaży specyfików farmaceutycznych winna być ustalana stosownie do ilości preparatu zawartego w opakowaniu przeznaczonym do sprzedaży, przyjmując za podstawę obliczenia należność jakaby przypadła za 50 proszków, 100 tabletek, 60 pigułek, 30 kapsułek żelatynowych lub 12 ampułek do iniekcji, o ile specyfik został w jednej z tych postaci przyrządzony.

§ 3. Ceny za materiały, naczynia i pracę przy recepturze, określone w taksie aptekarskiej, są maksymalne; ceny niższe pobierać można zarówno za

lekarstwa sporządzone na podstawie recept jak i wydawane w odrębnej sprzedaży.

W razie pobrania za lekarstwo sporządzone na podstawie recepty ceny niższej od określonej w taksie aptekarskiej, należy na receptce oznaczyć cenę podług tej taksy oraz cenę faktycznie pobraną.

§ 4. Przy odrębnej sprzedaży do ceny materiału i naczynia można doliczać tylko opłatę przewidzianą w punktach b i d poz. 12 taksy za pracę przy recepturze.

§ 5. Najniższa cena leku wynosi 2 grosze.

§ 6. Taksa uwzględnia następujące jednostki wagowe: 0,01, 0,1, 1,0, 10,0 i 100 gramów. Jeżeli w taksie oznaczona jest cena tylko dla niższej jednostki wagowej, to dla uzyskania ceny wyższej jednostki wagowej cenę grama, dekagrama lub hektogramu należy pomnożyć przez 8, cenę centigramu i decigramu przez 10; dla uzyskania ceny niższej jednostki wagowej cenę hektogramu względnie dekagramu należy rozdzielić przez 8, cenę grama względnie decigramu — przez 10.

Dla uzyskania ceny 250 gr. mnoży się cenę 100 gr. przez 2, dla uzyskania ceny 500 gr. mnoży się cenę 100 gr. przez 4.

§ 7. Cena pobierana za kilka gramów nie może przewyższać ceny oznaczonej dla dekagrama, to samo stosuje się i do innych jednostek wagowych.

Za każdy gram ponad dziesięć gramów należy liczyć jedną dziesiątą ceny dziesięciu gramów, za każdy gram ponad sto gramów należy liczyć jedną setną ceny stu gramów.

§ 8. Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli liczy się na 1 grm. 20 kropli olejków tłustych, nalewek, kwasów mineralnych rozcieńczonych i wogóle płynów wodnistych oraz ciężkich olejków eterycznych; 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wysoku eterowego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§ 9. Za sproszkowanie substancji, które dają się łatwo proszkować w moździerzu porcelanowym np. Kali bromatum, Ferrum sulfuricum i t. p. nie należy pobierać opłaty, przewidzianej przez p. 10 taksy za pracę przy recepturze.

§ 10. Przy ustalaniu należności za leki potrzebne do przyrządzania lekarstwa według recepty czy też wydawane w odrębnej sprzedaży w przypadkach przewidzianych w §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia należy za poszczególne leki liczyć cenę, jaka wypadnie z mnożenia lub dzielenia, przyczem ułamki należy obliczać za jednostki.

§ 11. Za powtórnie wydawane lekarstwa należy pobierać cenę podług taksy obowiązującej w chwili wydawania powtórnego.

§ 12. Jeżeli lekarz nie poda w receptce szczegółowo wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do

zrobienia lekarstwa w zapisanej formie potrzebny jest dodatek obojętny, w receptce niepodany, wówczas należność winna być obliczoną za rzeczywiście użytą ilość, która winna być uwidoczniiona na receptce.

§ 13. Dla leków, nieobjętych taksą aptekarską, należy ustalać ceny sprzedażne podług następujących norm: cenę sprzedażną kilograma leku ustala się przez doliczenie 50% do ceny zakupu; dla ustalenia ceny hektogramu, uzyskaną w powyższy sposób cenę kilograma dzieli się przez 8; dla ustalenia ceny dekagramu, uzyskaną w powyższy sposób cenę hektogramu dzieli się przez 8; dla uzyskania ceny grama, uzyskaną w powyższy sposób cenę dekagramu dzieli się przez 8; dla uzyskania ceny decigramu, uzyskaną w powyższy sposób cenę grama dzieli się przez 10; dla uzyskania ceny centigramu, uzyskaną w powyższy sposób cenę decigramu dzieli się przez 10. Za ceny zakupu mogą uchodzić jedynie ceny, wynikające z faktur hurtowych składów materiałów aptecznych lub fabryk.

§ 14. Dla ustalenia ceny sprzedażnej wód mineralnych i wogóle artykułów, niewymagających rozważania i zmiany opakowania, oraz środków opatrunkowych, można doliczać 50% do ceny zakupu w hurtowni lub fabryce w dniu sprzedaży. Na koszty przewozu z innego osiedla można ponadto doliczać 10% do powyższej ceny zakupu. Cena pobierana za specyfiki farmaceutyczne nie może przekraczać ceny oznaczonej przez wytwórcę na opakowaniu specyfiku w myśl § 9 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych (Dz. U. R. P. № 87 poz. 640).

Do ceny sprzedażnej środków opatrunkowych doliczać nadto można rzeczywiście wyłożone koszty opakowania.

§ 15. Doliczanie do ceny preparatów spirytusowych, zamieszczonych w taksie podatku konsumcyjnego, pobieranego przez zarządy miejskie od spirytusu, dopuszczalnem jest jedynie za zezwoleniem państwowych władz administracyjnych II instancji.

§ 16. Za środki złożone i pojedyncze, znajdujące się w obrocie pod nazwami dowolnie im przez wytwórcę nadanymi, nie może być pobrana cena wyższa od ceny ustalonej w taksie aptekarskiej dla tego samego środka pod nazwą naukową lub przyjętą w obowiązujących farmakopeach lub też określającą jego skład; np. za Protosil lub Prorgol nie może być pobrana cena wyższa od ustalonej w taksie na Argentum proteïnicum, za Adrenasolum solutum lub Suprareninum solutum nie może być pobrana cena wyższa od ustalonej w taksie na Adrenalinum syntheticum solutum i t. p.

Za środki o nazwach dowolnie im przez wytwórców nadanych, wymienione w taksie ze wskazaniem firmy wytwórczej może być pobrana cena w taksie dla nich ustalona tylko w tych przypadkach, kiedy bądź kupujący żąda preparatu oryginalnego, bądź lekarz uzupełni receptę przez dodanie obok

nazwy środka firmę wytwórczą lub słowo „oryginalny” (w skróceniu „oryg.”).

W przypadkach wyżej (ustęp 2) przewidzianych winien być wydany środek oryginalny.

§ 17. Dołączone do 6 wydania farmakopei rosyjskiej wykazy A i B zostają uzupełnione, względnie zmienione, w sposób wskazany w załączniku № 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Na obszarze byłego zaboru rosyjskiego i austriackiego artykuły oznaczone w taksie krzyżykiem (†) mogą być wydawane jedynie za receptami lekarzy i lekarzy weterynarii, a ponadto na obszarze b. zaboru rosyjskiego również za receptami felczerów, przy zachowaniu przepisów § 19 niniejszego rozporządzenia. Wyjątek stanowią następujące środki lecznicze:

1. Do wewnętrznego użytku:

- a) Santoninum w postaci pastylek, zawierających niewiele więcej niż po 0,05 Santoniny;
- b) Radix Ipecacuanhae pulverata w postaci pastylek, zawierających nie więcej niż po 0,01 Radicis Ipecacuanhae;
- c) Proszki od bólu głowy o następującym składzie:
 1. Coffeini 0,05, Phenacetini 0,3;
 2. Coffeini 0,05, Amidopyrini 0,25;
 3. Coffeini 0,05, Phenacetini 0,3 lub Amidopyrini 0,25, Acidi acetylosalicylici 0,3;
 4. Coffeini 0,05, Phenacetini 0,3 lub Amidopyrini 0,25 Acidi acetylo-salicylici 0,3, Guaranæ pulveratae 0,3.

Na zewnętrznej stronie opakowania każdego proszka, oprócz firmy apteki, winien być umieszczony jego skład w pełnym brzmieniu, oraz napis: „Proszek od bólu głowy dla dorosłych”.

Nadawanie powyższym proszkom od bólu głowy nazw dowolnych chociażby prawnie zastrzeżonych jest wzbronione. Cenę ich, o ile nie jest ona podana w obowiązującej taksie aptekarskiej, należy obliczać według tej taksy w stosunku co najmniej 50 proszków, licząc za materiał, za zmieszanie proszków (poz. 11 p. b. taksy za prace przy recepturze), za dozowanie (poz. 12 tejże taksy) oraz za pudełko o ile jest użyte do wydania proszków.

§ 19. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego środki lecznicze, oznaczone w taksie krzyżykiem (†), a objęte wykazem B, dołączonym do niniejszego rozporządzenia, mogą być wydawane również za receptami felczerów.

§ 20. Lekarstwa do zewnętrznego użytku mogą być wydawane powtórnie. Iniekcje podskórne, pożyłne i t. p. mogą być wydawane powtórnie o ile w skład ich nie wchodzi artykuły oznaczone w taksie krzyżykiem (†).

§ 21. Lekarstwa do wewnętrznego użytku mogą być powtórnie wydawane, gdy w skład ich nie wchodzi artykuły z wykazu A, dołączonego do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem nalewek mawkowych: zwyczajnej i szafranowej (Tinctura Opii

simplex i Tinctura Opii crocata), o ile są przepisane w rozcieńczeniu nie mniejszem, niż jedna część nalewki na 10 części płynu.

Ograniczenia powyższe nie mają zastosowania w przypadkach, kiedy na pierwotnej receptce oznaczono, że powtórzenie jest dozwolone i w jakim okresie, oraz odstępach czasu może być dokonane.

Lekarstwa, w których skład wchodzi środki oznaczone w taksie krzyżykiem (†) w dozie przewyższającej normę podaną w obowiązującej farmakopei, mogą być wydawane tylko za pierwotną receptą, napisaną zgodnie z wymaganiami § 23 niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Przepisy rozporządzenia z dnia 31 marca 1920 r. w przedmiocie sprzedaży kokainy (Dz. U. R. P. № 36, poz. 201) zachowują moc obowiązującą.

§ 23. Jeżeli w receptce zapisano środek oznaczony w taksie aptekarskiej krzyżykiem (†) w dozie przewyższającej podaną w obowiązujących farmakopeach i przytem nie słowami i bez wykrzyknika, to lekarstwo nie może być wydane bez uprzedniego porozumienia się z lekarzem.

W razie niemożności porozumienia się z lekarzem, należy wydać lek, oznaczony w taksie krzyżykiem (†) w takiej ilości, aby dawka dzienna nie przewyższała podanej w farmakopei.

§ 24. Lekarstwa, w których skład wchodzi środki silnie działające, objęte wykazem A, dołączonym do niniejszego rozporządzenia, nie mogą być wydawane w większej ilości od zapisanej w receptce.

§ 25. W b. dzielnicy pruskiej zachowują moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, dotyczące wydawania z aptek trucizn i artykułów gwałtownie działających.

§ 26. Lekarstwa według recept przyrządzać należy kolejno z wyjątkiem oznaczonych dopiskiem „cito”, „statim”, w którym to wypadku lekarstwo należy przyrządzić i wydać poza kolejką; w wypadkach zatrucia żądana odtrutka winna być wydana niezwłocznie.

§ 27. Na sygnaturze wydawanych z aptek złożonych przetworów farmaceutycznych (galenowych) przyrządzonych według przepisów odmiennych od przepisów farmakopei lub urzędowych manualów, lub takichże przetworów przepisami temi nieobjętych, winien być podany przepis według którego przetwór ten został przyrządzony.

§ 28. Jeżeli lekarz bez bliższego określenia zapisze środek, który utrzymuje się w aptece w gatunku lepszym i gorszym, natenczas należy zawsze wydać lek w gatunku lepszym; jeżeli zaś przepisany jest lek bez podania stopnia koncentracji, a ten utrzymuje się w aptece w różnych stopniach koncentracji, należy zawsze wydawać gatunek rozcieńczony lub łagodniejszy.

§ 29. Za środki lecznicze i opatrunkowe, wydawane na koszt instytucji państwowych i samorządowych; osoby wymienione w § 1 niniejszego

rozporządzenia winny pobierać ceny niższe, potrącając od norm ogólnie w chwili wydania tych środków obowiązujących właściwy opust: od lekarstw przepisanych w formie recepty 20%, od środków leczniczych i opatrunkowych, przepisanych nie w formie recepty (sprzedaż odrębna) 5%.

Obowiązek pobierania cen niższych w powyższy sposób ciąży jedynie wtedy gdy:

- a) należność za pobrane lekarstwa jest uiszczona przy odbiorze lekarstwa lub w ciągu 30 dni od daty złożenia rachunku, i
- b) gdy dana instytucja nie prowadzi w temże osiedlu własnej, apteki, z której zaopatruje w lekarstwa tę samą kategorię chorych, dla której żądane jest lekarstwo.

§ 30. Preparaty wyszczególnione w załączniku № 2 do niniejszego rozporządzenia powinny posiadać skład podany w tym załączniku.

§ 31. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane w myśl obowiązujących ustaw.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej od dnia ogłoszenia; jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 129, poz. 1057) i rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 251).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Załącznik № 1 do rozp. Min.
Spraw Wewn. z dnia 24 marca 1925 r.
poz. 282.

W Y K A Z A.

obejmujący środki lecznicze, które apteki obowiązane są przechowywać w szafce zamkniętej.

Acidum arsenicosum salia et preparata ejus,
" arsenicum
" diaethylbarbituricum (Veronal),
Aconitinum et salia ejus,
Adalinum,
Apomorphinum hydrochloricum,
Arecolinum et salia ejus,
Arsenobenzolum (salvarsan) i jego pochodne.
Atropinum et salia ejus,
Chloralum hydratum,
Cocainum et salia ejus,
Dioninum (Aethylmorph. hydrochloricum),
Duboisinum et salia ejus,
Extractum Opii,
Heroinum (Diacethylmorphium) et salia ejus,
Homatropinum et salia ejus,
Hyoscinum et salia ejus,
Hyoscyaminum et salia ejus,
Hydrargyri salia omnia,
Except: Hydrarg. chloratum mite et sulfuratum (Cinnabaris),
Luminalum.

Morphium et salia ejus,
Narceinum,
Natrium arsanilicum (Atoxylum),
" cacodylicum,
" methylarsenicicum (Arrhenalum),
Nitroglycerinum,
Oleum Crotonis,
Opium,
Ouabainum,
Pantoponum et preparata similia,
Phosphorus,
Physostigminum et salia ejus,
Pilocarpinum et salia ejus,
Scopolaminum et salia ejus,
Strophantinum,
Strychninum et salia ejus,
Sulfonalum,
Suprareninum (Adrenalinum),
Trionalum,
Tinctura Cantharidum,
" Opii crocata,
" " simplex,
Veratrinum,
Yohimbinum.

W Y K A Z B.

obejmujący środki lecznicze, które apteki obowiązane są przechowywać oddzielnie od innych.

Acetanilidum,
Acidum chromicum,
" hydrochloratum crudum,
" hydrochloratum purum,
" sulfuricum purum,
Aethylum bromatum,
" chloratum,
Amygdalinum,
Amylium nitrosum,
Antipyrinum,
Aqua Amygdalarum amararum,
Argentum nitricum,
" " cum Kalio nitrico,
Cantharides,
Chloroformium,
Codeinum et salia ejus,
Coffeinum et salia ejus,
Collodium cantharidatum,
Diuretinum,
Extractum Aconiti,
" Balladonnae,
" Cannabis Indicae,
" Colocynthidis,
" " compositum,
" Fliicis Maris,
" Hyoscyami,
" Secalis cornuti,
" " fluidum,
" Strychni spirituosum,
Folia Belladonnae,
" Digitalis,
" Hyoscyami,
" Stramonii,
Fructus Papaveris immaturus,

Gummi-resina Euphorbium,
 Herba Adonis vernalis,
 " Cannabis Indicae,
 Hydrargyrum chloratum levigatum,
 " " vapor. par.
 Jodum,
 Kali causticum fusum,
 " " solutum,
 Natrium causticum fusum,
 " " solutum,
 Oleum Sinapis aethereum,
 Paraldehydum,
 Phenacetinum,
 Plumbum aceticum basicum solutum,
 " " depuratum,
 Podophylinum,
 Pulvis Ipecacuanhae opiatu,
 Pyrogallolum,
 Radix Ipecacuanhae,
 Resina Jalapae,
 Salipyrinum,
 Santoninum,
 Sapo jalapinus,
 Secale cornutum,
 Semina Strophanti,
 " Strychni,
 Sirupus Papaveris,
 Stibio-Kalium tartaricum,
 Tinctura Aconiti,
 " Belladonnae,
 " Cannabis Indicae,
 " Convallariae majalis,
 " Digitalis,
 " Strophanti,
 " Strychni,
 Tubera Aconiti,
 " Jalapae,
 Vinum Stibio-Kalii tartarici,
 Zincum chloratum,
 " sulfuricum,
 " valerianicum.

Załącznik № 2 do rozporządzenia
 Ministra Spraw Wewnętrznych
 z dnia 24 marca 1925 r. poz. 282.

Extractum Colae saccharatum granulatum.
 Kola ziarnista.

Extracti Nucum Colae spissi 5,
 Sacchari albi 11,
 Aquae destillatae q. s.,

zarabia się na gęste ciasto, przeciera przez sito z otworami o średnicy około 2 milimetrów i wysusza przy temperaturze 40° C.

Glycerophosphatum granulatum.
 Glicerofosfat ziarnisty.

Calcii glycerino-phosphorici 5,
 Natrii " " 1,

Sacchari albi pulverati 94,
 Aquae destillatae q. s.

przyrządza się jak Extractum Colae saccharatum granulatum.

Glycerophosphatum granulatum cum ferro.
 Glicerofosfat ziarnisty z żelazem.

Ferri glycerinophosphorici 1,
 Calcii glycerinophosphorici 5,
 Sacchari albi pulverati 94,
 Aquae destillatae q. s.,

przyrządza się jak Extractum Colae saccharatum granulatum.

Glycerophosphatum granulatum cum Lecithino.
 Glicerofosfat ziarnisty z lecytyną.

Calcii glycerinophosphorici 4,
 Natrii glycerinophosphorici
 Lecithini ex ovis 1,
 Sacchari albi pulverati 94,
 Aquae destillatae q. s.,

przyrządza się jak Extractum Colae saccharatum granulatum.

Glycerophosphatum granulatum c. Magnesia.
 Glicerofosfat ziarnisty z magnezją.

Calcii glycerinophosphorici 4,
 Natrii glycerinophosphorici 1,
 Magnesia glycerinophosphoricae 1,
 Sacchari albi pulverati 94,
 Aquae destillatae q. s.,

przyrządza się jak Extractum Colae granulatum saccharatum.

Linimentum restaurans. Restitutions fluid.

Tincturae Capsici 50,
 Spiritus camphorati 100,
 Liquoris Ammonii caustici 100,
 Spiritus Vini 90% 100,
 Spiritus aetherei 100,
 Natrii chlorati 50,
 Aquae destillatae 400,

miesza się i filtruje.

Liquor Ferratini arseniatus.

Ferratini 50,
 Liquoris Kalii arsenicosi 4,
 Glycerini 200,
 Spiritus Vini 90% 75,
 Essentiae Maraschino 5,
 Aquae destillatae 666,

rozpuszcza się i filtruje.

Liquor Triferrini compositus.

Triferrini 15,
 Natrii bicarbonici 11,
 Aquae destillatae 632,

Natrii citrici 8,
Sacchari albi 155,
Spiritus Vini 90% 170,
Tincturae aromaticae,
" Cinnamomi,
" Vanillae aa 1,
" Chinae compositae 2,
rozpuszcza się i filtruje.

Liquor Trifferini compositus arseniatus.

Trifferini 15,
Natrii bicarbonici 11,
Aquae destillatae 632,
Natrii citrici 8,
Sacchari albi 155,
Spiritus Vini 90% 170,
Liquoris Kalii arsenicosi 4,
Tincturae Auranti corticis 4,
" aromaticae,
" Cinnamomi,
" Vanillae aa 1,
" Chinae compositae 2,
rozpuszcza się i filtruje.

Mel Consolidae. Miód żywokostowy.

Radici Consolidis conc. 30,
" Glycyrrhizae conc. 30,
Spiritus Vini 90% 50,
Aquae destillatae 400,
wytrawia się w przeciągu 48 godzin i w 300
cedzonki rozpuszcza:
Sacchari albi 400,
poczem dodaje:
Melis depurati 280,
Extracti Castanaeae fluidi 20.

Mel Foeniculi. Miód koperkowy.

Fructum Foeniculi contusorum 100,
Spiritus Vini 90% 50,
Aquae destillatae 400,
wytrawia się w przeciągu 48 godzin i w 300
cedzonki rozpuszcza:
Sacchari albi 400,
poczem dodaje:
Melis depurati 250.

**Pastilli cum Mentholo et Oleo Eucalypti — Cukierki
mentolowo-eukaliptusowe.**

Olei Eucalypti 1 grm.
Mentholi 2 grm.,
Gummi arabici 100 grm.
Massae ad confectionem q. s. fiant pastilli № 1000.

Piperazinum effervescens. — Piperazyna musująca.

Piperazini puri 40,
Natrii bicarbonici 460;

Acidi citrici 80,
" tartarici 300,
Sacchari albi 120,
Spiritus Vini 95% q. s.
przyrządza się jak Extractum Colae saccharatum
granulatum.

**Siripus Caricae cum Senna. — Syrop figowy z senesem
Karifig.**

Do syropu otrzymanego z:

Decocti fructum Ficus Caricae e 50 ad 300,
Sacchari albi 500,
dodaje się:
Extracti fluidi foliorum Sennae sine resina 200,
Tincturae aromaticae 2.

Sirupus Forgeti. — Syrop Forgeta.

Codeini 2,
Sirupi simplicis 950,
Sirupi Coccionellae 48.

**Sirupus hypophosphorosus compositus cum Strychnina.
Syrop podfosforowy ze strychniną.**

Mangani hypophosphorosi:
Ferri " aa 2.25,
Kali citrici 5,
Acidi citrici 2,
Aquae destillatae 60,
rozpuszcza się. Oddzielnie przygotowuje się roztwór z
Calcii hypophosphorosi 35,
Kalii " 17.5,
Natrii " 17.5,
Chinini hydrochlorici 1.12,
Strychnini nitrici 0.15,
Aquae destillatae 480.

Oba roztwory miesza się i po odstaniu filtruje. Do
przesączu dodaje się:

Sacchari albi 775,
i rozpuszcza bez ogrzewania.

Sirupus Jodotannicus phosphoricus.

Acidi tannici 2, 5,
Spiritus Vini 100,
Jodi puri 2,
Extracti Ratanhae 4,
po rozpuszczeniu ogrzewa się na kąpieli wodnej do
związania jodu, wyparowuje do pozostałości 50 czę-
ści, poczem miesza się z roztworem przyrządzonym z:
Calcii phosphorici acidi 20,
Sirupi simplicis 180,
i wkońcu dodaje się:
Sirupi Cerasorum 750.

Sirupus Kalii sulfoguajacolici compositus.

Kalii sulfoguajacolici 100,
Aquae destillatae 400,

po rozpuszczeniu dodaje się:

Extracti fluidi corticis Aurantii 50,
Spiritus Vini 90% 50,
Sirupi simplicis 500.

Sirupus Thymi compositus cum Natrio bromato.

Extracti Thymi fluidi 200,
Spiritus Vini 90% 35,
Natrii bromati 15,
Sirupi simplicis 750.

Spiritus Vini gallicus cum sale pro usu externo.
Franzbranntwein. — Wódka francuska z solą.

Natrii chlorati 50 grm.,
Cognaci 50 grm.,
Spiritus Vini diluti 950 grm.,
Olei Vitis viniferae gtt. X.

Tinctura Ferro-Mangani oxydati saccharati.

Ferri oxydati saccharati (2.8—3% Fe) 200 grm.
Liquoris Mangani glycosati (2% Mn) 50 grm.
Aquae destillatae 644 grm.,
Spiritus Vini 90% 100 grm.,
Tincturae Aurantii corticis 3 grm.,
„ aromaticae 1.5 grm.,
„ Vanillae 1.5 grm.,
Aetheris acetici gtt. V.

Tinctura Ferro-Mangani oxydati saccharati c. Arseno.

Tincturae Ferro-Mangani oxydati saccharati 990,
Liquoris Kalii arsenicosi 10.

Tinctura Ferri oxydati saccharati.

Ferri oxydati saccharati 75,
Aquae destillatae 574,

po rozpuszczeniu dodać:

Spiritus Vini 90% 165,
Tincturae Aurantii corticis 3,
„ aromaticae 1.5,
„ Vanillae 1.5,
Aetheris acetici gtt. V.

Tinctura Ferri oxydati saccharati cum Arseno.

Tincturae Ferri oxydati saccharati 996,
Liquoris Kalii arsenicosi 4.

Unguentum Acidi borici cum Mentholo. Boromentol.

Mentholi 1,
Acidi borici 24,
Vasellini americani albi 96,

Unguentum Methylii salicylici cum Mentholo.
Balsam mentolowo-salicylowy.

Mentholi 50,
Methylii salicylici 200,
Lanolini 750.

283.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 kwietnia 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 434).

(podatek od kapitałów i rent).

Na zasadzie art. 57 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1, część druga, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 434) otrzymuje brzmienie następujące:

„Za instytucje drobnego kredytu uważa się wymienione w art. 117 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 111, poz. 733) spółdzielnie i zrzeszenia, należące do związków rewizyjnych, wymienionych w art. 66, 68 i 70 tejże ustawy, o ile podstawowym zadaniem statutowym tych spółdzielni i zrzeszeń jest udzielanie członkom pożyczek oraz przyjmowanie wkładów pieniężnych, a dopóki wysokość kredytu udzielanego spółdzielniom, związkom samorządnym lub zrzeszeniom, nie przekracza 8.000 zł. dla jednego członka, przy pożyczkach zaś udzielanych innym członkom, jeżeli wysokość kredytu, udzielonego jednemu członkowi, nie przekracza 800 zł.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1925 r.

Minister Skarbu: W. Grabski

284.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 kwietnia 1925 r.

o pborze trzeciej raty podatku majątkowego.

Na zasadzie art. 31, 32, 49 i 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94, poz. 746) zarządza się co następuje:

§ 1. Trzecia rata podatku majątkowego, w wysokości jednej szóstej części całego podatku przewidywanego obliczonego w myśl art. 31 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 366)—winna być uiszczona w czerwcu 1925 r.

§ 2. Trzecia rata podatku majątkowego łącznie z wpłaconymi poprzednio ratami i zaliczkami nie powinna przekraczać kwoty całego podatku, pro-